

Veřejnost se to dozvěděla v Hovorech z Lán na rozhlasových vlnách v neděli 4. července; pan prezident pojede v úterý navštítit některé prázdninové tábory na Sázavě a k této cestě použije kolejí. Informovaní železničáři už věděli něco předem, tamamy a telefony postupně vydaly přesnéjší informace, co kdy a jak.

Ono sváteční úterý 6. července o půl desáté tedy vyrazil z Prahy-Branišovského prezidentského salónního vlaku, jehož jádro tvořil salónní vůz prezidenta Masaryka Aza 80 a který přes Vrané nad Vltavou do Čerčan táhly „zamračené“ 751.221 a 751.168. V Čerčanech pak došlo nejen k výměně lokomotiv, ale také k události, kterou celá železničářská a železnici přiznivá obec očekávala nejvíce: poté co se do čela vlaku postavilo muzejní „míkádo“ 387.043 a předjelo ke staniční budově, nastoupil do jeho budky prezident Václav Havel spolu s ministrem dopravy Janem Stráským, aby další část cesty podle Sázavy do Samopříslavu absolvovali na stanovišti čety parní lokomotivy. Předpisový postrk vlaku pak obstarala lokomotiva 751.168.

Do Čerčan na nádraží přišli nejen místní obyvatelé, ale přijeli i mnozí, kdo chtěli vidět panu prezidenta vystoupit na mašinu. To se díky nešťastné režii (dalo se pod střechou uzoučkého perónu) podařilo jen těm, kdo měli štěstí být opravdu blízko dopravní kanceláře. Setkání s prezidentským manželským párem na čerčanském nádraží bylo ovšem srdečné a přátelské a jeho atmosféra snad uklidnila i cestující, kteří pro odřeknutí vlaku 9054 do Týnce n. Sázavou zažili uvítací ceremoniál nedobrovolně.

Kombinace lokomotivy 387.043 a Masarykova salónního vozu pro prezidentskou prázdninovou cestu byla nejen šťastná, ale i trochu symbolická: první muzejní provozní lokomotiva prosazená tehdy proti názorům mnoha mocných táhla vůz, který měl také už dávno patřit mezi pojízdné exponáty.

Pro svůj „původ“ se však stal „disidentem“ na piedestalu v Českých Velenicích a na své další kilometry musel čekat do listopadové revoluce...

ZB
foto Ivo Štěcha, -et-, SA

